

Mødet den 29. April 1916.

Fraværende: Harald Jensen.

1. (J. Nr. 87—1916). Skrivelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder med **Decision af Havneregnskabet for 1913—14.**

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 493 og 495—1916). Skrivelse fra Skoledirektionen angaaende en **Kommunelærers og en Kommunelærerindes Afskedigelse med Pension.**

Til Efterretning.

3. (J. Nr. 59—1916). Meddelelse om nogle af **Overligningskommissionen foretagne Ændringer i Skatteligningen for 1914—15 og 1915—16.**

Til Efterretning.

4. (J. Nr. 85—1916). Kendelse i Voldgiftssagen mellem **Aarhus Kommune og Murermester Bojsen** angaaende Udførelsen af et Kloakarbejde.

Til Efterretning.

5. (J. Nr. 70—1916). Beretning om **Arbejdernes Byggeforenings Regnskab i Aaret 1915.**

Til Efterretning.

6. (J. Nr. 81—1916). Indstilling fra Brolægningsudvalget om Forlængelse af Fristen for **Anmeldelse af W. C. Installationer** med Afgiftsberegninger efter Areal.

»I Anledning af at Fristen for Erlæggelsen af Afgiften for W. C. Installation efter Arealstørrelsen iflg. Byraadets Beslutning af $14/1$ 1909 er udløbet $31/12$ 1915, og den sidste Indtægtsordre efter denne for de fleste Grundejere saa fordelagtige Beregningsmaade nu afgaar til Opkrævning ved Kæmnerkontoret, skal Udvalget herved forespørge Byraadet:

- 1) Om Fristen for Beregningen af Installationsafgiften efter Arealstørrelsen og Afgiftens Betaling i 20 halvaarlige Terminer med 4 % Rente maa yderligere forlænges, og i bekræftende Fald hvormeget.
- 2) Om fremtidig Installationsafgiften alene skal beregnes efter Taksten: 100 Kr. pr. W. C. kontant.

Saafremt Byraadet ikke agter at fastholde de ovenfor anførte tidligere tagne Bestemmelser men for at fremme Tilslutningen til W. C. Systemet ønsker fremdeles i nogen Tid at tillade, at Afgiften erlægges efter Arealstørrelsen dog med frit Valg mellem Arealafgift eller Taksten 100 Kr. pr. W. C., skal Udvalget foreslaa følgende under Pkt. 3 og 4 anførte Alternativer:

- 3) a. Det tillades Grundejerne endnu indtil Udgangen af Aaret 1920 at erlægge W. C. Installationsafgiften efter Arealstørrelsen og i 20 halvaarlige Terminer, dog saaledes

- I. at Afgiften beregnes fra $1/1$ 1916, og der skal med den første Opkrævning erlægges Betaling for alle tidligere Terminer fra dette Tidspunkt at regne og til Dato med Rente og Rentes Rente, og

- II. at Renten beregnes til 5 % p. a.

III. Ønskes Afgiften erlagt kontant, skal der svares Rente fra $\frac{1}{1}$ 1916.

b. Grundejerne har indtil Udgangen af 1920 Ret til at vælge at betale Installationsafgiften med 100 Kr. pr. W. C. og 20 halv-aarlige Terminer, dog saaledes

I. at Afgiften beregnes fra $\frac{1}{1}$ 1916, og der skal med den første Opkrævning erlægges Betaling for alle tidligere Terminer fra dette Tidspunkt at regne og til Dato med Rente og Rentes Rente,

II. Renten beregnes til 5 % p. a.

III. Ønskes Afgiften erlagt kontant efter Takst 100 Kr. pr. W. C., svares der ingen Rente.

4) I Stedet for den ovenfor foreslaede Forhøjelse af Renten og den fordrede øjeblikkelige Indbetaling af samtlige Rater fra $\frac{1}{1}$ 1916 at regne og til Dato kunde man sætte en Forhøjelse af Arealafgiften af 5 Øre pr. m² fra $\frac{1}{1}$ 1916 at regne, saaledes at Arealafgiften i de første 5 Aar fastsættes saaledes:

		Afgift pr. m ²				
Før $\frac{1}{1}$ 1916		25 Ø.	19 Ø.	12,5	8,5	4,5
Fra	$\frac{1}{1}$ 1916— $\frac{31}{12}$ 1916	30 Ø.	24 Ø.	17,5	13,5	9,5
»	$\frac{1}{1}$ 1917— $\frac{31}{12}$ 1917	35 »	29 »	22,5	18,5	14,5
»	$\frac{1}{1}$ 1918— $\frac{31}{12}$ 1918	40 »	34 »	27,5	23,5	19,5
»	$\frac{1}{1}$ 1919— $\frac{31}{12}$ 1919	45 »	39 »	32,5	28,5	24,5
»	$\frac{1}{1}$ 1920— $\frac{31}{12}$ 1920	50 »	44 »	37,5	33,5	29,5

b. For de Grundejere, som ønsker at betale efter Taksten 100 Kr. pr. W. C., vil Afgiften være at erlægge kontant, og der svares da ingen Rente.

Udvalget indstiller det under Post 3 a og b fremsatte Forslag til Byraadets Afgørelse.«

Magnus Nielsen: Udvalget henstiller, at man forlænger Fristen for Anmeldelser til 1920 paa de samme Vilkaar som hidtil. Dog at der af Nyankommere straks betales for de Terminer, som ligger forud for 1915, med Rente og Rentes Rente, a 5 %, medens Renten hidtil har været 4 %. Afgiften kan saa erlægges enten pr. Sæde eller som Arealafgift, i 20 Terminer.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 89—1916). Indstilling fra Skovudvalget om **Forhøjelse af Skovfogedernes Løn.**

Formanden: Allerede før Dyrtiden maatte Skovfogedernes Løn betragtes som meget lille, og Udvalget indstiller derfor at give dem den forholdsvis betydelige Lønforhøjelse paa 300 Kr. aarlig fra 1. April d. A.

Jakob Jensen fandt ikke dette Løntillæg »betydeligt« i Forhold til de andre Lønforhøjelser, som Lønudvalget foreslog til de kommunale Embedsmænd, der allerede i Forvejen var højest gagerede. Han fandt dette et uheldigt Udtryk fra Formandens Side.

Formanden: Jeg talte om den procentvise Forhøjelse.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 32—1916). Indstilling fra Lønudvalget angaaende Forslag fra Havneudvalget om Bevilling af et personligt **Løntillæg til Havneingeniøren** paa 1000 Kr. aarligt, regnet fra 1. April.

Formanden fandt denne Indstilling særdeles passende. Efter den vilde Havneingeniøren, der havde haft et overordentlig stort Arbejde med Sydhavnen, komme paa samme Gage som Stadsingeniøren.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 88—1916). Indstilling fra Sygehusudvalget

og Lønudvalg om **Forandring af Lønningsforholdene for Overlægerne ved Marselisborg Hospital.**

Møller anbefalede Indstillingen, som gik ud paa at give Lægerne paa Marselisborg Hospital samme Løn, som Lægerne paa Kommunehospitallet faar: Begyndelseslønnen er 3000 Kr., og efter 4 Aars Anciennitet opnaas en Løn paa 3500 Kr., stigende derefter med 500 Kr. hvert 4. Aar til 5000 Kr. Lønudvalget havde ikke været helt glad ved at tiltræde dette Forslag fra Sygehusudvalget. Det var jo nemlig noget tidligt, at Lægerne paa Marselisborg Hospital kom med deres Lønkrav. Maaske er deres Arbejde dog lige saa stort og ikke mindre besværligt end deres Kollegers paa Kommunehospitallet, og det er vel ogsaa derfor, de ønsker at blive ligestillet med disse. Der var saaledes vel næppe andet at gøre end at gaa med til Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 86—1916). Indstilling fra Skoleudvalget og Lønudvalget om Bevilling af et **Dyrtidstillæg til Overlærerne ved Kommuneskolerne**, og
11. (J. Nr. 86—1916). Indstilling fra samme Udvalg om **Forhøjelse af Timelønnen for Vikarer ved Kommuneskolerne.**

Møller vilde gerne have disse to Indstillinger behandlet under ét. Med Hensyn til Dyrtidstillægget til Overlærerne, saa foreslog Flertallet i Lønudvalget, at der ydedes et Dyrtidstillæg paa 200 Kr. til hver af de 9 Overlærere. Det beløb sig kun til ialt 1800 Kr., og Forholdet var dette, at ved det af Staten nylig bevilgede Dyrtidstillæg til Lærere og Lærerinder blev Grænsen for dette Tillæg sat til en Indtægt af 3000 Kr. Derved undroges dette Tillæg vore Overlærere, medens andre af Kommunens Lærere, der havde lige 3000 Kr.

i Gage, kunde komme op paa en Løn, som var højere end de laveste Overlærerlønninger. Udvalgets Flertal fandt, at da Overlærerne ubestrideligt har det største Ansvar, saa bør de ogsaa have den største Løn. Der var ogsaa et andet Moment, som burde tages i Betragtning, og det var, at de fleste af Overlærerne havde været ansat i Aarhus Skolevæsens Tjeneste fra den Tid, da Lønnen var meget lille, saa ogsaa af den Grund burde der tages noget Hensyn til dem. Hvad angaar Lønnen til Vikarerne, saa foreslaar Udvalget, at Timelønnen forhøjes med 10 Øre, saaledes at den stiger fra 75 til 85 Øre. Disse Lærere har jo ikke fast Arbejde, men de skal dog til enhver Tid staa til Disposition, hvis der skulde blive Anvendelse for dem. Saa den foreslaaede Timeløn kunde næppe betragtes for at være for høj.

Jakob Jensen mente, at naar de nuværende Overlærere i sin Tid var ansat med en for lille Begyndelsesløn, saa var dertil Grunden den, at de daværende Højrebyraad havde været for knebne. (Møller: Vi er knebne endnu!) Højremedlemmernes Fremgangsmaade nu er baseret paa at give de højst lønnede Embedsmænd og Funktionærer store Tillæg. Vi, der er i Mindretal, maa nøjes med at forsøge paa ogsaa at faa nogle af de lavest lønnede med, og ellers holde os til Kritikken. Det er ganske mærkeligt at se de Tillæg, Flertallet foreslaar. Der er saaledes en Mand, hvem man for nylig gav en Lønforhøjelse paa 500 Kr., og nu kommer man atter i Dag og ønsker Lønnen forhøjet yderligere med 1000 Kr., uagtet Manden i Forvejen har en Gage paa 6000 Kr. Derimod er det kun meget lidt, der kan ydes til de lavest lønnede i Dyrtidstillæg eller Lønforhøjelse. Taleren havde i sin Tid foreslaaet, at

der blev ydet de kommunale Lærere et Tillæg paa 200 Kr. og Lærerinderne et Tillæg paa 150 Kr., det havde der været mere Mening i end i de nu foreslaaede Forhøjelser. Vi Socialdemokrater har hele Tiden fulgt den Taktik, at vi vilde forsøge at faa de daarligst lønnede med. Det er helt interessant at se disse Forslag i Dag, naar man erindrer den Larm, Flertallet lavede, da de kommunale Arbejdsmænd i sin Tid fik deres Timeløn sat op til 27 Øre.

N. Joh. Laursen vilde med Hensyn til Overlærernes Forhold gøre opmærksom paa, at de ikke havde haft nogen som helst Fordel af Statstilskudet. Udvalget havde foreslaaet, at alle Lærerne, ogsaa Overlærerne, skulde have Dyrtdistillæg. Men det viser sig jo nu, at Statstilskudet ikke bliver givet til Lærere med over 3000 Kr., saa Overlærerne faar intet Tilskud, hvad de vilde have faaet efter vort Forslag. Vi mener, at det vilde være urigtigt, om ikke ogsaa Overlærerne kunde faa et Tilskud, og derfor er det, at vi nu foreslaar de 200 Kr. som et Dyrtdistillæg, og vel at mærke ikke som et Løntillæg. De af Overlærerne, der i sin Tid er blevet ansat med en Begyndelsesløn paa 900, 1000 eller 1100 Kr., har ikke just til Gode, men har i hvert Fald i Løn faaet 2800 Kr. mindre, end de vilde have faaet, hvis de var blevet ansat efter de nugældende Begyndelseslønninger. Det er da i hvert Fald et Argument til Fordel for, at vi nu giver dem dette lille Dyrtdistillæg. Det Forslag, Jakob Jensen nævner, har næppe været positivt fremme, og det nuværende Tidspunkt vil næppe være det heldigste til Fremsættelsen deraf, nu da Lærerne lige har faaet Statstilskudet. Med Hensyn til Vikarerne, da er der næppe nogen, der misunder dem

dette Tillæg til Timelønnen, da de ikke har fast Arbejde.

M i k a e l J o h a n s e n mente at kunne høre paa Jakob Jensens Tale, at Valgperioden nu snart var udløbet. Det var en ren og skær Valgtale, han holdt. Men hans Udtalelser trænger rigtignok til en Redegørelse. Det Forslag, som her er stillet af Flertallet, er i ingen Henseende politisk. Men der maa selvfølgelig være Forskel paa Lønnen, ligesom der er Forskel paa Arbejdet. Vi fra vor Side har aldrig nogensinde modsat os noget Lønforslag til Forbedring af de lavestlønnedes Kaar. Indstillingerne derom har altid været enstemmig fra Lønudvalget. Heller ikke passer det, at der blev rejst nogen Lärm om Lønforbedringen til Arbejdsmændene. Men Jakob Jensen husker vel nok, at han ved den Lejlighed sagde, at Aarhus kommunale Arbejdsmænd var de bedst lønnede i hele Verden! Saa kan det vel ikke være saa helt daarligt. Naar vi nu er gaaet til at stille Forslag om en Lønforbedring for de højere Embedsmænd, saa er det fordi Lønudvalget ved Forespørgsler i Odense og Aalborg har bragt i Erfaring, at de tilsvarende Embedsmænd der faar højere Løn, end vi gav vore. Og vi har ment, at Aarhus ikke burde staa tilbage for disse Byer, saafremt vi vil beholde vore dygtige Embedsmænd. Og forøvrigt er Indstillingen om denne Lønforhøjelse da ogsaa enstemmig fra Lønudvalget.

M ø l l e r fandt heller ikke Jakob Jensens Udtalelser stemmende med Virkeligheden. Der havde ikke været nogen Kritik i Anledning af de nu foreslaaede Forhøjelser. Udvalget havde været ganske enigt, og de Mænd, der staar med det store Ansvar, bør ogsaa have den tilsvarende Løn. Procentvis har de lavest lønnede kommunale Funk-

tionærer faaet meget større Tillæg end de højere stillede. Der er her kun Tale om Tillæg til en enkelt Mand, hvis tidligere Løn ikke har staaet i nogetsomhelst passende Forhold til det store Ansvar, han havde.

Jakob Jensen mente, at det af ham omtalte og stillede Forslag om Løntillæg til Lærerne og Lærerinderne havde været lige saa »positivt« stillet som noget af de andre i Udvalget. Laursens Samstilling af Vikarer og Arbejds mænd er en Forvanskning for saa vidt som han dermed vil antyde, at der hos Mindretallet skulde være nogen Misundelse overfor Lærerne. Mikael Johansens Udtalelser skulde Taleren ikke komme nærmere ind paa, da han kun vilde glæde Johansen dermed. Han mente ikke, at det var værd at tale for højt om den Enighed, som havde været tilstede i Udvalgene, men han maatte fastholde sin tidligere Udtalelse om, at hans Parti var i Mindretal, og derefter maatte dets Arbejde ogsaa rette sig. Højre vilde jo absolut bevilge de store Lønforhøjelser, og derved var der intet at gøre.

Christensen havde ikke villet gaa med til Tillæget til Overlærerne af Frygt for de Konsekvenser, en saadan Forhøjelse vilde medføre, idet alle de andre kommunale Embedsmænd, hvis Løn var paa omtrent samme Højde som Overlærernes, nu naturligvis ogsaa vilde fremkomme med Krav om Løntillæg. Der er kun en eneste Overlærer, der staar paa det laveste Lønningstrin. Overlærerne kunde ikke kaldes særligt trængende. Man maatte ogsaa tage i Betragtning, at de boede meget billigt. Mindretallets Standpunkt var i fuld Overensstemmelse med tidligere Vedtagelser. Han fandt ingen Anledning til at komme ind paa en Omtale af Arbejdet i Udvalgene. Der er vi jo

færdig, og Samarbejdet har selvfølgelig medført Kompromis'er med Indrømmelser fra begge Sider, for at der kunde naaes et Resultat.

M o u s t e n fandt det retfærdigt, at Overlærerne fik dette Tillæg, og det var ham en Glæde, at Møller var gaaet med dertil. Af Vikarer er der en Snes Stykker her i Byen, og den Løn de kan tjene, beløber sig ikke til mere end 8—1100 Kr. aarlig. 4—5 af dem er gift. Det kan Kommunen naturligvis ikke gøre for, men det er kun en meget ringe Løn, de har at leve af. Det vilde sikkert være det bedste, saafremt der blev fastsat en bestemt Minimalløn, vi vilde saa kunne faa de absolut dygtigste Vikarer her til, medens dette vil blive vanskeligt under de nuværende Lønningsforhold.

L a u r s e n vidste nok, at Jakob Jensen havde stillet det nævnte Forslag om Tillæg til Lærer- og Lærerindelønninger i Udvalget, men Taleren gik ud fra, at det i Lighed med Flertallets Forslag var stillet saaledes, at det bortfaldt, da Staten ydede sit Tillæg, idet dette mere end dækkede de kommunale Forslag. Men vil Jakob Jensen nu fastholde dette sit Forslag efter at Statstilskudet er givet? Derpaa vilde Taleren gerne have et positivt Svar. Han vilde sige Christensen og Moustén Tak for deres Udtalelser, som viste, at det stod ret godt til med Enigheden indenfor Udvalget. Naar Socialdemokraterne kunde gaa med til Løntillæget til Lægerne paa Marselisborg Hospital, hvorfor kunde de da ikke gaa med til Tillæget til Overlærerne? Hvis vi ikke bevilger dette Dyrtidstillæg, som ikke er et Løntillæg, saa kommer Overlærerne til at indtage en Særstilling blandt alle Kommunens Embedsmænd, og dertil er der ingen Grund. Han kunde ganske slutte sig til Christen-

sens Udtalelse om, at man ikke her skulde drøfte Arbejdet i Udvalgene.

Jakob Jensen troede ikke, at Mousten havde Ret i sin Udtalelse om, at vi ikke fik de bedste Vikarer her til vore Skoler, hvis vi ikke fastsatte en Minimalløn. Vikartjenesten var en Prøvetid for de unge Lærere, og disse kunde næppe finde noget bedre Uddannelsessted end i en saa stor By som Aarhus. Vi skulde nok faa alle de gode Vikarer vi havde Brug for. Overfor Christensens Udtalelse om, at man ikke skulde komme ind paa Arbejdet i Lønudvalget, vilde han sige, at det ikke var ham, der var begyndt paa at omtale dette Arbejde. (Mikael Johansen: Jo, det var netop Dem!) Nej, det var Møller! Laursens Udtalelser forundrer mig noget. Laursen har ikke altid set paa Overlærernes Stilling som nu i Dag. Det husker han nok fra den Gang, Overlærerne gik til Højesteret!

Laursen havde den Gang været uenig med Overlærerne, og selv efter Højesteretsdommen fastholdt han sin Anskuelse. Højesteret kan jo ogsaa undertiden tage fejl. (Stærke Hør! fra Simonsen og Samuelsen.) Men nu har vi Dyrtid, og derfor vilde han anbefale Dyrtidstillæget til Overlærerne. Men blev der af Jakob Jensen givet noget Svar paa Spørgsmaalet om, hvorvidt han vedvarende fastholdt sit Forslag om Tillæg til Lærerne og Lærerinderne, efter at Statstilskudet er bevilget?

Jakob Jensen ønskede ikke at give Laursen noget Svar derpaa, Laursen tog ellers kun i meget ringe Grad Hensyn til de Forslag, Mindretallet stillede i Skoleudvalget. Mindretallet havde for over 6 Maaneder siden indbragt en anden Sag i Udvalget, men den syltede Laursen endnu.

L a u r s e n : Saa konstaterer jeg hermed, at Jakob Jensen ikke opretholder sit Forslag.

J a k o b J e n s e n : Nøj, det skal De ikke. For saa stiller jeg Forslaget paany.

L a u r s e n havde været af den Mening, at dette Forslag i Lighed med Flertallets, var stillet under det Forbehold, at det skulde bortfalde, saafremt der blev givet et Statstilskud. Taleren vilde anbefale ikke at vedtage dette Forslag, da det var i Strid med Forudsætningerne under Sagens Behandling i Udvalget.

F o r m a n d e n : Nu stilles Forslaget jo som et positivt selvstændigt Forslag.

S i m o n s e n mente, at der maaske nok kunde opnaas Stemning for dette Forslag i Byraadet. Men da det jo i Dag er kommet frem paa en lidt ejendommelig Maade, vilde han foreslaa, at det blev henvist til Lønudvalget til Behandling sammen med Forslaget om Tillæg til de øvrige Kommunefunktionærer. Det hastede jo ikke saa haardt, og Forslaget om Dyrtidstillæg til Overlærerne kunde saa ogsaa udsættes, saa vi kan tage det hele paa én Gang til Beregning og Sammenligning.

F o r m a n d e n mente ikke, at Forslaget om Tillæg til Overlærerne burde udsættes, da det var behandlet færdigt fra Lønudvalget, medens dette ny Forslag ikke havde været til Behandling i Udvalget.

J a k o b J e n s e n vilde overfor Laursen konstatere, at denne nu var kommet i Modstrid med sig selv, idet han først søger at fremkalde dette Forslag for derefter at modarbejde det. Det var helt morsomt at konstatere.

M i k a e l J o h a n s e n : Jakob Jensens Forslag maa betragtes som en Demonstration, ikke alene mod Købstadforeningen, som skaffede dette

Statstilskud til Lærerne, men ogsaa mod Jakob Jensens Partifæller i Rigsdagen, der meget ivrigt arbejdede for dette Forslag. Vi sparede derved Kommunerne for store Summer, medens Lærerne fik mere i Tillæg, end de selv havde ventet.

Møller mente ikke, at Forslaget om Tillæg til Overlærerne kunde behandles sammen med Forslaget angaaende Kommunens Funktionærer. Der maatte træffes en Afgørelse nu med Hensyn til Overlærerne.

Laursen kunde aldeles ikke indrømme Jakob Jensen, at der var nogen Uoverensstemmelse i hans Holdning. Han havde blot spurgt Jakob Jensen, om denne opretholdt sit Forslag, men havde ikke talt noget om, at han billigede dette.

Jakob Jensen fandt vedvarende, at Laursens Selvmodsigelse var ganske aabenbar.

Formanden: Vi kan altsaa betragte Time-lønnen for Vikarer for hævet fra 75 til 85 Øre. Om Tillæget til Overlærerne vil der være at stemme skriftligt.

Ved den skriftlige Afstemning vedtoges Fler-talsudvalgets Indstilling med 12 Stemmer.

12. (J. Nr. 72—1916). Indstilling fra Kirkegaardsbe-styrelsen om **Forhøjelse af Opsynsmændenes Løn**. Forslaget gaar ud paa, at der bevilges hver af Opsynsmændene et Tillæg paa 160 Kr.

Indstillingen vedtoges.

13. (J. Nr. 10—1916). Valg af **Retsvidner, Medlemmer af Kommissioner, Inspektioner m. v.**

Samtlige afgaaende genvalgtes. I Stedet for afd. Kbmd. Hans Schourup valgtes Formanden til Voldgiftmand for Jagtafløsningen.

14. (J. Nr. 79—1916). Andragende fra A/S J. A. Jensen m. fl. om **Tilladelse til at forhøje Auto-mobildrosketaksterne**.

Paa Forslag af Magnus Nielsen henvistes Andragendet til Brolægningsudvalget til nærmere Undersøgelse og Erklæring.

15. Uden for Dagsordenen fik

Møller Ordet for paa det indstændigste at lægge alle Gasforbrugerne paa Sinde at økonomisere saa stærkt som paa nogen Maade muligt med Gasforbruget, da det desværre ellers var stærk Udsigt til, at Gasværket ikke kunde præstere den nødvendige Gas paa Grund af Mangel paa Gaskul. Disse Kul kunde snart ikke fremskaffes. (Simonsen: Kan der ikke bruges Tørv?) Jo, det kan der nok, men de giver ikke meget Gas, og det gør Dampkul heller ikke. Der produceres ikke ret mange Gaskul fra de engelske Gruber, idet et stort Antal af Minearbejderne er ved Fronten, og Englands Allierede forsynes med Kul før vi andre kan faa. Vi har derfor ingen anden Udvej end at spare, hvor der paa nogen Maade kan spares. Desuden er Kullene blevet meget dyrere end før, for ikke at tale om Fragten hertil. Den sidste Prisforhøjelse, vi fik indført paa Gassen, kan ikke paa meget nær dække de skete Forhøjelser paa Kul og Fragt, saa den Tid er sikkert ikke fjern, da vi maa komme med en ny Forhøjelse paa Gasprisen.

Mousten vilde henstille til Gasværksudvalget selv at give det gode Eksempel paa at spare ved at indskrænke Gadebelysningen betydeligt. Lygterne tændes nu en Time før det bliver mørkt.

Møller: Det er ogsaa besluttet i Udvalget at indskrænke Belysningen til den saakaldte Natbelysning, hvorved der kun tændes ganske faa Lamper. Det var forøvrigt ikke meget store Beløb, der kunde spares, men det kunde jo nok have sin moralske Betydning.

Mikael Johansen havde forleden Dag set Gadelygterne i Guldbergsgade tændt Kl. 7¹/₂, medens det endnu var fuldstændig lyst. Undlad at tænde alle Gadelygterne i de 3 Maaneder med de lyse Nætter. Udvalget bør gaa i Spidsen med Hensyn til Sparsommelighed.

Møller: Vi sparer alt hvad vi kan. Men de elektriske Lygter paa Strøget maa da tændes, og ligeledes vil det vist være nødvendigt at tænde Hjørnelygterne paa de mest befærdede Steder.

16. Ogsaa uden for Dagsordenen talte

Magnus Nielsen om den ondartede Myggeplage, vi var udsat for om Sommeren. Kunde der ikke gøres noget for at hæmme den? Der laa nogle Damme og en Grøft ude i «Friheden», som vist var rene Udklækningsanstalter for Myg. Kunde ikke Skovudvalget gøre noget for at faa det Forhold forbedret? Et andre Steder meget anvendt Middel derimod var Petroleum. Det kunde vel ogsaa med Held anvendes her. Det var da værd at gøre et Forsøg med Dammene ved Varna.

Formanden vilde gerne være med til et saadant Forsøg. Med Hensyn til den omtalte Grøft gennem »Friheden« kunde han meddele, at der var Forhandlinger i Gang med Viby Sogneraad derom. Grøften tjente nemlig til Afløb fra Viby Grund. Men der vilde næppe kunne opnaaes noget Resultat af disse Forhandlinger i Aar.

Samuelson kunde ogsaa tale med om Myggeplagen, og han anbefalede stærkt at gøre et Forsøg paa at hindre den ved at helde Petroleum paa de Damme, hvor Larverne udklækkedes. Han kendte en Velhaver, der var villig til at yde Bidrag dertil. Men muligvis var det nu for sent for i Aar.

M o u s t e n mente, at det ikke var for sent, da Myggelarverne udklækkedes hele Sommeren. Myggeplagen havde været yderst generende for Patienterne paa Marsølisborg Hospital. Han vilde anbefale, at der toges kraftigt fat paa Kampen mod Myggene.

J a k o b J e n s e n: Kan det gøres med nogle Potter Petroleum, lad os saa faa taget fat paa Kampen snares muligt.

Herpaa lukkedes Dørene.

